

Ken Elkinson: Cue

(August Son Productions AS-65105-2)

Newyorkilainen Ken Elkinson on tuottanut soolopianosarjaansa jo neljännen albumin. Lopputulos on yllättävän miellyttävä, ja Elkinsonia onkin helppoa verrata hieman nimekkäämpiin pianosäveltäjiin kuten Claude Debussy tai Franz Liszt. Elkinsonin musiikki ei perustu moderneihin harmonioihin tai näyttäviin juoksutuksiin, vaan mietiskelevään eleganssiin ja etevästi kasattuihin sointukulkuihin ja rakenteisiin. Kappaleet ovat perinteisen kolmisointupohjaisia mutta hyödyntävät usein myös päällekkäisten harmonioiden, erilaisten sointukäännösten ja normaalista poikkeavien asteikoiden antamia lisävirikkeitä.

Sovitustaito miehellä on kunnossa, ja pianon mahdollistamat loisteliaat, pianismille tyypilliset sointivärit on osattu kuuntelukerran tutustumisen jälkeen kuitenkin helppo pitää, ja liialliset vaihtelut saattaisivat toisaalta jopa häiritä. Kaikkien kappaleiden tempot ovat nyt suurin piirtein samaa keskinopeaa luokkaa, eikä suuria yllätyksiä tule sävellajipuolellakaan. Sävellysten meditatiivisuus ja harmonioiden yhtenäisyys tekevätkin albumista tyyntäviä kuunneltavaa, ja nautittavan pohjan vaikkapa rentoutumisharjoituksiin.

Levyn päättävässä kahdennessatoista kappaleessa Beautiful Sadness saamme näytteen myös Kenin lauluäänestä.

TN